

oznanilo

Ohrani vero
in dobro vest.
Nekateri
so to zavrgli
in v veri
doživeli brodolom.
1 Tim 1,19

Cvetna nedelja

leto XIII / 2010-22
10. april 2022

KRIŽANI KRISTUS Lk 22,14–23,56 DAJE SMISEL KRIŽU

V teh dneh, še posebej ob prebiranju pasijona, v ospredje stopa pomen in vrednost križa. Ta sicer nikakor ne more biti znamenje ločitve in razdora, temveč samo znamenje povezovanja. Križ namreč povezuje ljudi med seboj (simbolika prečnega kraka) ter z Bogom (simbolika navpičnega kraka). Vendar križ ni samo znak, temveč tudi zgovorna in

prepričljiva prižnica: uči nas darovanja in žrtve, brez katere ni prave ljubezni. Prav ta smisel in namen ima križ na stenah naših stanovanj. Kjer člani družine mimo križa ne hodijo brezbrizno, ampak se ob njem zbirajo k molitvi in iščejo moči v urah preizkušenj, tam postane križ šola velikodušnega darovanja; tam se ohranja čut za duhovne

vrednote, ki dajejo človekovemu življenju pravi smisel. Verujočemu človeku pa križ ponuja tudi odgovor na eno najtežjih vprašanj, s katerim se prej ali slej sreča vsakdo: Čemu trpljenje? Zakaj morajo trpeti tudi nedolžni ljudje? To so vprašanja, ki od nekdanj mučijo človekovo pamet in srce in na katera je mogoče dati le delne in teoretične odgovore. Za mnoge je vprašanje zla in trpljenja ugovor zoper Božjo previdnost, če ne celo povod za zanikanje obstoja Boga. Resničnost križa tedaj postane pohujšanje, ker je to križ brez Kristusa – najtežji in najbolj neznosen, včasih do tragičnosti strahoten. Križ s Kristusom pa je veliko razodetje smisla bolečine in vrednosti, ki jo ima bolečina v življenju in v zgodovini. Kdor razume križ in se ga oklepa, stopi na pot, ki je povsem različna

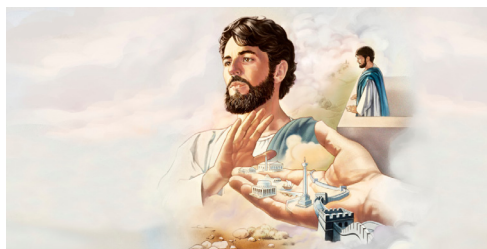
od tiste, ko človek postavlja Boga na zatožno klop ali ga zanika. V križu najdemo spodbudo za nov vzpon k Bogu po Kristusovi poti, ki je prav pot križa. Križ je dokaz neskončne Božje ljubezni. Križ nas vabi da na ljubezen odgovorimo z ljubeznijo. V teh dneh smo povabljeni, da se zazremo v Kristusa, ki nas je tako ljubil, da je za nas umrl na križu. Križ je torej znamenje ljubezni do konca. Naj se njegova ljubezen preko nas in naših preizkušenj razliva tudi na druge.

In začel jih je učiti,
da bo Sin človekov
moral veliko pretrpeti,
da ga bodo starešine,
veliki duhovnik
in pismouku zavrgli.
(Mr 8,31)

Pred praznikom pashe je Jezus,
ker je vedel,
da je prišla njegova ura,
ko pojde k Očetu,
in ker je vzljubil svoje,
ki so bili na svetu,
tem izkazal
ljubezen do konca.
(Jn 13,1)

HUDI DUH NAS PREIZKUŠA

Hudi duh, satan ali hudič, kot ga imenujemo, je v puščavi preizkušal tudi Jezusa. On se mu je uspešno uprl. Človek se skozi vso zgodovino, vse do danes spopada z njegovimi preizkušnjami. Že svetopisemski pisatelji so ob premišljevanju o svojih padcih prišli do sklepa, da so bili istočasno, ko so skušali obvladati svoje nagnjenje k zlu, pod vplivom zunanjih pritiskov. Te so pripisali duhovnemu bitju, »hudemu duhu, satanu«. A nikar se ne slepimo. Ta ni kak klovn z rogovi in repom, kakor ga pogosto prikazujejo. To je visoko inteligentno bitje, z veliko močjo, ki ne popusti niti za las, kadar ve, da nas lahko zavede v padec. Satan in njegovi služabniki zabljujejo človeka v greh, ga delajo slepega za resnico in se zelo trudijo, da bi pokvarili v svetu tisto, kar je naredil Bog. Toda za svoje grehe ne moremo v celoti dolžiti satana. Ima namreč sodelavce po vsem svetu. Skušnjava nas mami in v grehu uživamo. Slepimo se, da so Božji zakoni za to, da jih kršimo. Očitkom svoje vesti ne posvečamo

prevelike pozornosti in končno ne slišimo več opozorilnega glasu. Čeprav navsezadnje satan nosi veliko odgovornost, smo vendar mi tisti, ki se vdamo grehu zaradi njegove vabe – ponavadi tudi zato, ker to hočemo. Postni čas je idealen čas, da se slednjemu zavestno upremo. Stopimo v teh dneh v spovednico, to je še eno od orožij, ki dejansko učinkuje v boju proti hudiču.

POSTNA SPOVED

Kako pogosto grem k spovedi? Pravilo je jasno: kdor je storil težek greh, se mora spovedati in prej ne more pristopiti k obhajilu. Sicer pa velja: enkrat v letu, posebej pred veliko nočjo, naj bi vsak katoličan šel k spovedi, tudi če se ne zaveda nobenega smrtnega greha.

- In jaz, kako pogosto grem k spovedi jaz?
- Si redno izprašujem vest?
- Pri sveti maši iskreno izpovem svoje obžalovanje in kesanje?

PRIČEVATI

v svetu, polnem trpljenja,
v svetu, polnem strahu,
v svetu, polnem hrepenenja,
v svetu, polnem pojasnil,
v svetu, polnem dosežkov.

Pričevati in verovati
v hojo za Jezusom
po Jezusovih stopinjah
z Jezusovo ljubeznijo.

Pričevati in verovati
v Boga usmiljenja,
v Boga milosti,
v Boga upanja,
v Boga ljubezni.

Pričevati in verovati
s svojim življenjem,
s svojim sožitjem,
s svojim izpovedovanjem,
s svojim zaupanjem,
s svojim veseljem,
s svojimi sanjami.

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Če odpustite
ljudem njihove prestopke,
bo tudi vaš nebeški Oče
vam odpustil.

(Mt 6,14)

**Ste se danes
že nasmeljali?**

»A ste bili že pri kom drugem,
preden ste prišli k meni?«
vpraša domišljavi zdravnik no-
vega pacienta. »Bil sem pri far-
macevtu v lekarni...« »In kakšno
neumnost vam je priporočil?«
»Rekel mi je, naj grem k vam.«

Dve štorclji letita proti jugu, ko
ju prehitijo reaktivno letalo.

»Katera ptica pa je to, da leti
tako hitro?« vpraša prva.

»Tega ne vem, ampak sem pre-
pričana, da bi tudi ti letela tako
hitro, če bi ti gorel rep.«